

[Olufson.]

ud. Men samtidig vilde der ske noget andet: Ved denne Gældsnedskrivning vilde en stor Del af Kreditorerne blive nødsaget til at give Afkald paa at faa deres Krav honoreret. Man kan vistnok sige, at der kun for en meget ringe Del af den Gæld, der ligger ud over de Værdier, som er angivet i Lovforslaget, vilde være Udsigt til for Tiden at faa Kravene honoreret.

Vi har derfor ment det rigtigt, at man tog disse Forhold i Betragtning og prøvede paa at give et Moratorium for denne Gæld for derigennem at gøre det muligt for Landbrugerne ligesom at kunne trække Vejret en lille Smule friere. Og jeg tror, at som Tiden ligger nu, er det ikke alene de gældbundne Landbrugere, der er interesserede i denne Lovgivning, men det er maaske fuldt saa meget dem, der har Penge til gode i dansk Landbrug for Tiden. Dette Forslag er et Beskyttelsesforslag overfor Debitorerne, der giver dem Mulighed for at trække Vejret lettere, men det er ogsaa et Beskyttelsesforslag overfor Kreditorerne, der giver dem Udsigt til, for saa vidt som Tiderne bedres, at faa Dækning for en Del eller maaske hele deres Tilgodehavende, og derfor tror jeg, at dette Lovforslag vil blive hilst med Tilfredshed ikke alene af langt den største Del af de Landbrugere, der er ude i Vanskeligheder, men ogsaa af langt den største Del af dem, der for Tiden har Penge til gode derude. Vi haaber jo alle, at Tiderne maa bedres. Hvis det sker i Løbet af de 3 Aar, i hvilke Loven foreslaas at skulle virke, vil vi sikkert komme til at staa overfor ret betydelige Vanskeligheder paa dette Omraade, men hvis det sker, har ikke alene Landbrugerne Udsigt til at kunne arbejde denne Tid igennem uden alt for store Vanskeligheder; men Kreditorerne har, som sagt, Udsigt til at faa den største Del af deres Tilgodehavende.

Jeg kan, idet jeg i øvrigt henviser til den højtærede Landbrugsministers Forelæggelsestale, slutte med dette, idet jeg anbefaler Tinget at tage mod dette Lovforslag med saa megen Velvillie som muligt. Men jeg kan dog ikke undlade, inden jeg slutter, at gøre opmærksom paa, at naar dansk Landbrug i Øjeblikket er kommet ud for saa stor Gældsstiftelse, som det er, saa er

en meget væsentlig Aarsag hertil, at de Vurderinger til Laan, der har været foretaget, har ligget saa langt over de almindelige officielle Vurderinger til Ejendoms skyld, saaledes at man ikke sjældent ser Prioritetslaan, der ligger langt over Ejendoms skylden. Jeg tror, det vil blive nødvendigt for Rigsdagen at beskæftige sig med dette Spørgsmaal i Fremtiden og prøve paa at hindre en Overkapitalisering, som der vel ikke er Fare for kan finde Sted i Øjeblikket, men som absolut vil melde sig igen i samme Øjeblik, som Konjunkturerne bedres.

Jeg tror ogsaa, at der kunde være Grund til at overveje, om ikke dansk Landbrug i Lighed med, hvad Arbejderne har gjort, i nogen Grad skulde tænke paa at sikre sig selv mod Krisetider. Vi havde forleden i Finansudvalget et Andragende fra Metalarbejdernes Fagforening, hvori de androg om et Laan, fordi omtrent 50 pCt. af deres Medlemmer er ude i Arbejdsløshed, og den Arbejdsløshedskasse, de har, i Øjeblikket ikke er i Stand til at kunne klare disse mægtige Forpligtelser. Det blev oplyst, at Medlemmerne indenfor denne Forening for Tiden giver 3 Kr. 50 Ø. om Ugen i Ekstra-Kontingent. Jeg synes, det vilde være naturligt, og jeg tror ogsaa, det vilde være klogt, om man indenfor Landbruget i den kommende Tid undersøgte dette Spørgsmaal. Saa kunde man med større Styrke komme til den danske Rigsdag og sige: Vi har selv gjort, hvad vi kunde, for at værne os mod de daarlige Tider, og saa har I ogsaa en Pligt til at træde hjælpende til, naar Krisetiderne kommer.

Jeg vil, som sagt, anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Jeg tror, at Tiden nu er inde til, at det kan gennemføres med Velvillie fra alle Sider, men hvis vi venter, til Opgangstiderne kommer, eller blot venter, til Troen paa Opgangen melder sig, saa tror jeg, at Kreditorinteresserne vil blive saa stærke, at det vil blive vanskeligt at faa dette Lovforslag ført igennem. Som Forholdene ligger, er alle interesserede i, at det sker. Der aabnes herigennem Mulighed for det kriseramte Landbrug til i Løbet af de 3 Aar, som Loven skal gælde, at kunne ordne deres Forhold og muligvis staa Krisen igennem.